

gjøre mod Skattens Størrelse, og derom er der jo ingen Tanke. Iøvrigt har jo dette Lovforslags Historie vistnok en stor Interesse; imidlertid skal jeg ikke indlade mig paa at gennemgaae og fremsætte den her, og det saa meget mindre, som den høitærede Indenrigsminister, som vi nu have hørt, har erklæret, at han er gaaet ind paa forskjellige Forandringer, som ere foretagne paa et andet Sted, ikke fordi han var enig i alle disse Punkter, og saaledes de Principer, som her ere gjorte gjældende; — hvad der for mig er af Vigtighed — ikke ere anerkjendte som rigtige fra Regeringens Side. Jeg skal ikke gaae videre ind paa Sagen i saa Henseende; der er jo vistnok noget ganske Særegent ved den hele Maade, hvorpaa Skatten skal indgaae; den afviger fra den Maade, som hidtil har været den gjældende hos os, og gaaer i en ganske anden Retning. Jeg skal erkjende, at naar man vil have en Indkomstskat for Landet, saaledes som det er foreslaaet i det oprindelige Forslag fra Regeringen, da er det en Forbedring, en bethdelig Forbedring, ja, jeg vil endog ansee det for en nødvendig Forbedring, at man ikke er bleven staaende ved den Affattelse af § 4, som fandtes i det oprindelige Forslag, idet der med Hensyn til den Maade, hvorpaa Indkomstskatten skulde indkræves for Landet, kun var henviist til de Bestemmelser, som derom fandtes i Indkomststatsloven for Kjøbenhavn, med Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at affasse disse for Landet. Det var i mine Tanker en meget uheldig Maade at affatte en Skattelov paa, hvorfor jeg, som sagt, anseer det for en nødvendig Forbedring, at Reglerne for Indkomstskatten optages i Loven selv; naar man derimod i en anden Henseende er afvejen fra den Maade, hvorpaa en Statskat i Almindelighed fordeles og indbetales, da forekommer det mig i høi Grad tvivlsomt, hvorvidt det er heldigt. Jeg sigter herved til det Særegne, at en Statskat er gaaet over til at blive Kommuneskat. Det Beløb, som er lagt paa Landet, skal fordeles mellem de forskjellige Amtsradskredsene; men af hvilken Grund det Beløb, som skal udredes af hver Amtsradskreds, ikke er optaget i Loven, er mig ikke ganske klart. Der findes i den i det andet Thing afgivne Betænkning

over Loven en Skala, som viser, hvor Meget der af hvert 100,000 Rbd. vil falde paa hver af Amtsradskredsene, og hvis den er rigtig, saa forekommer det mig heldigt, at en lignende Fordelingskala findes som et Bilag til Loven, om jeg saa maa udtrykke mig. Men efterat det er fastsat, hvor Meget hver Amtsradskreds skal betale, ophører Regeringens Virksomhed, saa er det af Kommunerne selv, at Skatten skal fordeles; Amtsradskredsene skulle fordele den paa de forskjellige Sognekommuner, deels efter to fast givne Momenter, deels efter den Skatteevne, de enkelte Kommuner antages at have. Det er en Fremgangsmaade, som afviger fra det, vi hidtil have kendt her med Hensyn til Beskatning. Naar nu Skattebeløbet, som skal indvindes, paa denne Maade er blevet fordeelt til de enkelte Kommuner, og skal paalignes Beboerne af disse, saa opstaaer, eller kan opstaae den Ulempe, at man ingen Sikkerhed har for, at det samme Procentantal af Indtægt betales i de forskjellige Kommuner; det kan være, at den ene Kommune kommer til at betale en højere Afgift af sin Indtægt end den anden. Der findes intet Middel i Loven, som kan bøde herpaa. Dette var et af de Punkter, som jeg har troet, særligt at maatte henlede Opmærksomheden paa. Hvad jeg iøvrigt kunde have at bemærke med Hensyn til de fulgte Principer, anseer jeg det ikke for nødvendigt at udtale, efterat vi have hørt den meget ærede Minister hylte sig med Hensyn til Forslaget i den Form, hvori det foreligger. Jeg skal derfor opgibe at forsøge paa at indføre saadanne Forbedringer i flere Bestemmelser, som vilde forekomme mig hensigtsmæssige, og skal stemme for Lovens Fremme.

Drejer: Jeg er, som jeg allerede tidligere har antydnet, ganske enig med den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger) deri, at man maa vise stor Resignation ved denne Leilighed, og at man, uden at lægge afgjørende Vægt paa de Betæneligheder, man iøvrigt kan have, bør gaae ind paa Sagen i det Væsentlige saaledes, som den nu foreligger. Derimod maa jeg dog forsaavidt afvige fra den ærede Landsthingsmand, som han, saavidt jeg forstod